

1946-12-19

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Følgende personer kendes ikke: Else fra Kroen, min lille Elev og Jørgen.

Afsendersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Bakkevej 12 Hareskov St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

Andreas Branner

Bodild Branner

Frits Branner

Thora Branner

Wilhelm Branner

Alhed Larsen

Pernille Marryat

Axel Müller

Ellen Sawyer

Albrecht Warberg

Erik Warberg Larsen

Grethe Warberg Larsen

Lise Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB0646

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura/Bibbe Warberg

Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Johanne/Junge og Grete har slagtet en stor gris. Grete er meget dygtig, men Johanne har ingen kræfter.

Erik/Tinge har meget held med sin strandjagt, som er en indbringende hobby.

Det var trist med Thora/Tutte. Andreas reagerede hverken da hun eller Vilhelm døde. Man må håbe, at han bare ikke kan udtrykke følelser.

Elle(n) skal med bil til København.

Ved juletid tænker Johanne altid på barndommens jul på Erikshaab.

Grete, Erik og deres børn har været til midda hos Johanne og Adolph.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Jul 1946.

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej 12

Hareskov St.

25-1-2002.

12-7-2000

26-6-

BWP.

[Julemærke med tekst: Jul 1946 DANMARK]

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgaard Dræby St. Fyen.

[Det samme julemærke som på forsiden]

[I brevet:]

[To julemærker indsat som på kuvertens for- og bagside]

Torsdag Aft. 19de Dec. 1946.

Kære lille Dis!

Nu er du saa den sidste i Rækken af min Julepost, som jeg har arbejdet med i længere Tid. Aldrig har min Julekorrespondance taget mig saa lang Tid, men der er da ogsaa temmelig lange Breve imellem.

Nu er vi saa lige ved Julen og jeg konstaterer med Tilfredshed, at jeg er nogenlunde "me" – lidt Travlhed kommer der jo altid lige til sidst, hvordan man end bærer sig ad. Vi har slagtet en vældig stor Gris med meget Fedt og Flomme; Grete var her næsten hele Dagen i Gaar, og vi fik ["fik" indsat over linjen] en Masse til Side; hun er et meget dygtigt Menneske; skønt hun dog ikke har slagtet Gris ret mange Gange, saa var hun helt perfekt, det var skam hende, vi støttede os til og spurgte: hvordan nu? I Form. kom hun igen og kogte hen, 8 store Glas. Og saa er hun saa fornøjelig og glad

altid, hun hører til dem, der vinder, når man lærer dem at kende. Det er dejligt. J har altid holdt meget af hende og sat hende højt.

Nu paa den Slagtedag kunde jeg rigtig mærke at baade mine Kræfter og mine Evner er meget i aftagende, men det vilde vel ogsaa være meget sært andet med al den sygdom, jeg har haft lige siden 1938.

Her er ikke den Ro i Aften, som jeg havde tænkt mig. "Else fra Kroen", en Veninde af Huset har været her, og lille Ling, som Alhed altid kaldte Ting, er her i Øjeblikket. Naar man snakker det ene Øjeblik og skriver det næste, saa er der ikke den fulde Andagt. Her er nok at drøfte; Manse har nu været paa Stranden hver Dag i længere Tid – de sidste 6 Dage i hvert Fald; han har haft helt godt Udbytte hver Dag, men i Aften kulminerede det, han kom med 11 Knortegaas 9 Graaænder og 4 Smaaænder, det giver ham en god Dagleje paa 55 Kr! Saa ved Siden af at det jo er hans store Passion og en udsøgt Fornøjelse er det altsaa ogsaa indbringende og det er ikke alle Fornøjelser, man kan sige det om.

2

Jeg har i Eftermiddag – blandt andre – ogsaa skrevet til Bodild og Fritz, å hvor jeg syntes, det var svært. Og saa tomt ikke at have den søde Tutte at skrive Julebrev til. Det gør ondt at tænke paa deres Jul derovre. Jeg havde Brev fra Elle i Dag, hun skriver, at Andreas slet ikke reagerer paa nogen Maader paa Tuttens Død. Vi hørte det samme, da Vilhelm døde, men nu er han jo da ældre, og han havde jo da haft saa meget med Tutte at gøre. Hvordan mon dog det skal forklares. Han maa da være omkring ved 13 Aar, det har vi regnet ud, for Bibbe var jo en lille Tid hos Bodild i Hillerød, da hun gik med ham. Lad os haabe paa, at Bristen kun ligger i, at han ikke kan vise sine Følelser, men at de godt nok er der.

Elle rejser til Kbhvn paa Søndag og kommer bilende lige derind; en Chauffør i Kjerteminde skulde hente nogen i Kbhvn. og averterede saa i Kjertem. Avis efter Passagerer til Kbhvn. og da Elle meldte sig fik hun Plads – sammen med flere andre – altsaa - . Hun glædede sig til at bile den Tur, havde pudsigt nok aldrig bilet den før, og da hun vel næppe nogen Sinde har cycledet den, saa er den altsaa helt ny for hende, det er kunstigt, jeg synes, jeg har færdedes der saa tit.

Har du det ikke ligesom jeg, at man hver Jul ligesom oplever hele Julen hjemme paa Erikshaab? Alle de stemningsfulde Bagedage Herrernes Terminsrejser, Juletræsklipningen lille Juleaften, naar Far kom fra Arreskov med Juletræet, selve Juleaften – og man havde om Formiddagen været med Far spaserende op til Degnen med Julegaver til Børnene; det faldt nok væk med Tiden, jeg husker det navnlig fra den Tid, da jeg var saa lille, at jeg gik med Far "ved Haanden". Og Julemorgen,

naar Mor var gaaet i Kirke, og der var halvkoldt alle Vegne i hvert Fald der, hvor Juletræet stod; Bænken oppe fra Kontoret var undertiden flyttet hen for Døren, saa vi ikke kunde komme ind til Juletræet og negle af det, for den Gang hang der jo virkelig Godter hængt paa Juletræerne nu er det ["det" overstreget] Juletræet jo mere for "et Syns Skyld" som Jørgen vilde have udtrykt det.

III

Nu er vi kommen saa vidt, at der fældes Grantræer i Haven til Juletræer baade til Tinges og til os. Næste Aar kan Lise måske være stor nok til at forstaa det og være med til at "vise ud". Hun var her, den Dag vi slagtede, vi havde engageret min lille Elev til at lege med hende, og det klappede udmærket; hele Familien var her til Middagsmad, den stod paa friskbagte ["e" sidst i ordet overstreget] Blodbudding, en mægtig Skude Æblegrød var kogt Dagen før; Roesirup med Fedt i – og saa ikke mere. Til Aften lavede Grete med Lynets Hast Frikadeller af den sidste Rest Medisterfars, som vi ikke havde Tarme til. Det hele var saa festligt.

Naa, lille Dis, jeg tror, jeg maa slutte og saa i Seng. Gid I nu maa faa en herlig Juleaften med lille Nille og have det rart i Juledagene, Har Axel kun Juledagene fri?

Altsaa: Glædelig Jul! baade til Axel og dig og tusind Hilsner fra din Junge [Det samme julemærke indsat som tidligere].

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Torsdag Aft. 19de Dec. 1946.

Kære lille Lis!

Mid er der saa den sidste i Rækken af mine
Julepost, som jo har arbejdet med i lang Tid.
Aldrig har min julekorrespondance taget mig
saa lang Tid, men der er da ogsaa temmelig
lange Breve imellem.

Mid er vi saa lige ved fulem og jo konstaterer
med Tilfredshed, at jo er nogenlunde "me" - lidt
Travlehed kommer der jo altid lige til sidst, hvordan
man end vander sig at. Vi har slægt en voldsom
stor Gris med meget Fedt og Flomme; Grete var
der næsten hele Dagen i Gaar, og ^{hik} viden Masser til Pile,
himen er et meget dygtigt Memmeke; skøndt Linn
dog ikke har slægt Gris ret mange Gange, men
var hime hell perfekt, det var skam hende, vi
stilledes os til og spurgte: hvordan nie? I Form.
kan hime igen og kaste hime, og store Glas. Og saa er
hime saa fornuftig og glad altid; hime hører

880646
Siel dem, der vinder, naar man loerer dem
helt at kende. Det er dejligt. I har altid
holdt meget af kende og kat kende lidt.
Ni paa den Slagte dag kunde j rigtig maake
at baade mine Kræfter og mine Evner er
meget i aflagende, men det vild vel ogsaa
være meget selv andet med al den Sygdom
j har haft lige siden 1838.

Her er ikke den Po i Aften, som j havde tænkt
mig. Elie fra Kroen, en Veninde af Huset har
været her, og lille Linn, som Allet altid kaldte
Ting, er her i Øjeblikket. Naar man smakke
det ene Øjeblik og skriver det næste, saa er der
ikke den fulde Andagt. Her er nok at drøfte;
Mans har nu været paa Svanden hver Dag i
langere Tid - de sidste 6 Dage i hvert Fald; han har
haft helt godt Udbytte hver Dag, men i Aften
kulminerede det, han kan niet! Kvortegns
og Graasander og 4 Smasander, det giver ham
en god Dagleje paa 55 Kr! I saa vel Liden af at
det j er hans store Passion og en udsøgt Fornøj-
else er det altsaa ogsaa indbringende og det
er ikke alle Fornøjelser, man kan sig det om.

2

Jeg har i Eftermiddag - blandt andre - ogsaa
skrevet til Bodild og Fritz, i hvis jeg vidste,
det var svært. Og saa kom ikke at leve den
tid. Tulle at skrive julebrev til. Det var mest
at tænke paa dens fulde døde. Jeg havde Brev
fra Elle i Dag, som skriver, at Andreas slet
ikke reagerer paa nogen Maade ved Tulle's Død.
Vi lærte det sammen, da Vilhelms døde, men
nu er han jo da ældre, og han havde jo da haft
saa meget med Tulle at gøre. Hvordan man dog
det skal forklare. Han var da var omkring
med 13 Aar, det har vi regnet ud, for Bille var jo
en lille Tit hos Bodild i Hillest, da hun gik
med ham. Lad os haabe paa, at Bristen kun
ligger i, at han ikke kan vise sine Følelser,
men at de godt nok er der.

Elle rejser til Klakon paa Søndag og kommer
hvilende lige derind; en Chasuffa i Hjerterind)
skulde have nogen i Kåben. Og overtager saa i
Hjerterind. Aris efter Passagerer til Klakon. Og da
Elle meldte sig fik lidt Plads - sammen med

820646
flere andre - altsaa... Hun glædede sig til at
bille den Tur, havde prøvet nok aldrig
billet den før, og da hun vil næppe nogen Tude
har cyclet den, saa er den altsaa helt ny
for hende, det er kunstigt, ja synes, ja har
fordedes den saa tit.

Har du det ikke ligesom ja, at man hver jul
ligeaa oplever hele juleen ligesom paa
Eriksbaal? Alle de stemning paa Bøgedag
Herrerne. Ferrinus rejser, juletraas, julevænger
helt juleaften, naar Far kan se Akreskov
med juletraad, selv juleaften - og man har
om Formiddagen valet med Far spacerer og
til Begynde med julegaver til Børnene, det faar
nok nok med Tiden, ja husker det navnlig paa
den Tid, da j var saa lille, at j gik med Far
"ned Haanden". Og julemorgen, naar Mor var
gaaet i Kirke, og der var halv kaelt alle Væne
i hvert Faet der, hvor juletraad stod, Børnen
gik paa Kontoret var undertiden plykket hen
for Børen, saa vi ikke kunde komme ind til
juletraad og nogle af det, for den Gang hang
der jo virkelig Gøtke hangt paa juletraerne
mit er det juletraad jo mere for "et Lys og Skyed"
som i den vilde have udtrykt det.

III

Nu er vi kommen saa vill, at den faldes
Grantraen i Haven til jultraen baade til
Tingy og til os. Næste Aar kan dine mærke
være stor nok til at fastaa det og være
med til at "vise det." Hun var her den
Dag, vi sloges, vi havde engageret min lille
Elev til at lege med hende, og det klappede
udmærket; hele Familien var her til Mid-
dagsmad, den stod paa friskbrød, Blodbeu-
ding, en magtig Skede Ablegros var købt
Dagen før. Rødsirup med Fett i - og saa ikke
mere. Til Aften lavede Grete med hynets
fast Trikadelle af den sidste Rest Medisik-
farv, som vi ikke havde Turme til. Det hele
var saa festligt.

Naa, lille Ello, jeg tror, du maa slutte og saa i
Seny. Git I nu maa faa en heilig juleaften
med lille Nille og have det raat i jule-
dagens. Har Axel kun juledagen for?

Altsaa: Glædelig jul! baade til Axel
og dig og hvidt Hilsner fra din

Jenny

